

Dosarul nr. 2ra-1013/20

Prima instanță: (Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni) M. Juganari
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cotruță, V. Mihaila, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Ialciscom", reprezentată de avocatul Sidorencu Maxim, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni "Maib-Leasing" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Ialciscom" și Belocosov Anatolie cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Ialciscom" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05 iunie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 22 noiembrie 2017, SA "Maib-Leasing" a depus cerere de chemare împotriva SRL "Ialciscom" și Belocosov Anatolie cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, SA "Maib-Leasing" a menționat că la 02 februarie 2015, a încheiat cu SRL "Ialciscom" contractul de leasing financiar, obiect al căruia a constituit transmiterea în posesie și folosință a autoturismului de model "Land Rover Discovery", valoarea de intrare a căruia constituia suma de 32 000 euro, iar locatarul era obligat să achite ratele de leasing și alte plăți conform graficului.

De asemenea, reclamantul a invocat că contractul a fost încheiat pe un termen de 36 de luni, iar rata lunară a constituit 754,52 de euro, plata finală urmând a fi efectuată la data de 30 ianuarie 2018.

La fel, a specificat că la 02 februarie 2015, a fost semnat contractul de fidejusiune nr. FL3-3050, prin care Belocosov Anatolie s-a obligat să răspundă solidar cu locatarul SRL "Ialciscom" pentru executarea tuturor obligațiilor stabilite în contractul de leasing financiar, inclusiv și în cazul în care locatarul nu va executa sau va executa necorespunzător obligațiile contractuale.

Reclamantul a relatat că deoarece ratele de leasing nu au fost achitate conform prevederilor contractuale, la data de 15 octombrie 2015, contractul de leasing financiar a fost reziliat, iar la data de 11 decembrie 2015, autoturismul a fost returnat.

Astfel la data returnării autoturismului, datoria SRL "Ialciscom" față de SA "Maib-Leasing" a constituit suma de 25 274,91 de euro, dintre care:

- 17 002,61 de euro - valoarea de răscumpărare a autoturismului;
- 5 817,37 de euro – plăți de răscumpărare restante;
- 1 822,45 de euro – dobândă de leasing restantă;
- 632,48 de euro – dobândă pentru plata cu întârziere;
- 600 lei – servicii de evaluare;
- 104,09 lei – cheltuieli recuperabile.

A menționat că SRL "Ialciscom" a fost invitată la semnarea actelor de returnare și verificare, însă reprezentantul acesteia nu s-a prezentat.

Ulterior, după returnarea autoturismului, SRL "Ialciscom" a efectuat 3 plăți în temeiul contractului de leasing și anume:

- 461,04 euro la data de 29 decembrie 2015;
- 355,68 de euro la data de 29 ianuarie 2016;
- 448,83 de euro la data de 31 martie 2016, iar în total suma de 1 265,55 de euro.

Prin urmare, datoria totală existentă a constituit suma de 24 009,36 de euro.

La data de 02 februarie 2017, autoturismul returnat a fost supus evaluării, în rezultatul căreia s-a constatat că prețul de piață al autoturismului constituia suma de 22 160 de euro.

La 20 aprilie 2017, autoturismul a fost acordat în leasing SRL "Elitagro" la prețul total de 22 000 euro.

Ca urmare a diferenței dintre datoria totală a pârâtului în sumă de 24 009,36 de euro și a valorii de acordare în leasing a autoturismului – 22 000 euro, s-a acumulat datoria de 2 009,36 de euro, la care se includ suplimentar cheltuieli de recuperare în sumă de 1 714,09 lei.

La 27 iulie 2017, în adresa SRL "Ialciscom" și Belocosov Anatolie au fost expediate reclamațiile, prin care s-a solicitat achitarea datoriei existente în termen de 10 zile de la recepționarea reclamației.

Reclamația a fost recepționată de SRL "Ialciscom" la data de 04 august 2017, iar reclamația expediată în adresa fidejursorului Belocosov Anatolie, a fost returnată.

SA "Maib-Leasing" a solicitat încasarea de la SRL "Ialciscom" și Belocosov Anatolie a sumei de 2 009,36 de euro și 1 714,09 lei cu titlu de datorie și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Hîncești, sediul Ialoveni din 05 iunie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de SA "Maib-Leasing" a fost admisă.

S-a încasat în mod solidar de la SRL "Ialciscom" și Belocosov Anatolie în beneficiul SA "Maib-Leasing" suma de 2 009,36 de euro și 1 714,09 lei cu titlu de datorie.

S-a încasat în mod solidar de la SRL "Ialciscom" și Belocosov Anatolie în beneficiul SA "Maib-Leasing" suma de 1 277,86 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 224 de lei cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că parte a contractului de leasing a fost un agent economic.

De asemenea, instanța de fond a constatat că reprezentantul SRL "Ialciscom" nu s-a prezentat la semnarea Actului de returnare a autoturismului și de verificare a datoriilor, cu atât mai mult că nu s-a interesat nici de soarta acestuia, nu a solicitat evaluarea de către un expert desemnat sau să găsească un cumpărător care ar fi dispus să achite suma ce ar acoperi diferența.

Totodată, prima instanță a stabilit că după returnarea bunului, SRL "Ialciscom" a mai efectuat plăți la data de 29 decembrie 2015, 29 ianuarie 2015 și 31 martie 2016 în sumă totală de 1 265,55 de euro, deși din cele invocate în referință de pârât, datoria a fost stinsă în momentul returnării autoturismului.

Astfel prima instanță a concluzionat că administratorul SRL "Ialciscom" era conștient de faptul că urma să achite diferența dintre prețul de vânzare a bunului și sumele achitate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, s-a respins apelul declarat de SRL "Ialciscom" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05 iunie 2019.

La 23 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, SRL "Ialciscom", reprezentată de avocatul Sidorencu Maxim, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul SRL "Ialciscom", în motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea arbitrară a probelor prezentate.

Astfel a menționat că instanța de apel nu a dat răspuns la argumentul invocat referitor la faptul utilizării de către compania de leasing a bunului în perioada după preluarea acestuia.

Or, la data primei evaluări, indicatorul vitezometrului indica 172 125 de km, iar la data celei de-a doua evaluare în anul 2017, indicatorul vitezometrului indica un parcurs de 185 176 de km, adică după preluarea autoturismului, compania de leasing a folosit automobilul în activitate proprie cu parcurs de 13 000 km.

Prin urmare, a reiterat că utilizarea automobilului de către compania de leasing a avut ca urmare diminuarea costului acestuia, prin uzura suplimentară, ceea ce nu este imputabil recurentului.

De asemenea, a invocat că reducerea prețului automobilului în urma celei de-a doua evaluări, s-a datorat faptului că s-au constatat unele defecte tehnice, ale căror reparație a fost evaluată la suma de 59 485 de lei, care însă nu au fost menționate în actul de returnare a automobilului din anul 2015, fiind constatate în lipsa recurentului.

La fel, a reiterat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că plățile achitate de debitor (ratele de leasing) împreună cu valoarea obiectului leasingului restituit, depășesc suma totală, la care pretinde locatorul, luând în considerație restituirea înainte de termen a sumei finanțate.

Deci, în opinia recurentului, instanța de apel a interpretat vădit eronat prevederile legale care reglementează instituția juridică de leasing și referitor la răspunderea locatarului față de locator în raporturile juridice de leasing.

La 10 iunie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către SA "Maib-Leasing" la data de 19 iunie 2020

(f.d. 13 Vol. II).

La 03 iulie 2020, SA "Maib-Leasing" a depus referință la recursul declarat de SRL "Ialciscom", prin care a solicitat să fie respins cu menținerea hotărârilor judecătorești.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 28 ianuarie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 23 mai 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder vs Regatul Unit*, pct.38; *Stanev vs Bulgaria* pct.230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo vs Italia*, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services vs Franța*, pct.45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmens c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL ”Ialciscom”, reprezentată de avocatul Sidorencu Maxim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Ialciscom”, reprezentată de avocatul Sidorencu Maxim.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru